

ಕಥೆ

ತೋರು ಬೆರಳು

ಮಲೆಯಾಳಂ: ಶಾಹುಲ್ ಹಮೀದ್

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಕೆ.ಕೆ. ಗಂಗಾಧರನ್

ಕಲೆ: ಈಶ್ವರ ಬಡಿಗೇರ್

ಅವರು ಮಗನಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದರು. ವಿಷಯ ವಿವರಿಸಿದರು.

‘ಅಪ್ಪ, ಅಫೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಡಿಟ್ ನಡೆತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಮಿಸುಕಾಡಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ಹೇಗೂ ಮುಂದಿನ ವಾರ...’

‘ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾದರೂ ಬಂದು ಹೋಗಬಹುದಲ್ಲ...’

‘ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲಪ್ಪ... ನಾನೇ ರಾತ್ರಿ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ...’

ನದಿಯಾಚೆಯಿರುವ ಜಂಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಚಾರದ ಅಂತ್ಯ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಸದ್ದು ಗದ್ದಲವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಅವರು ವೃದ್ಧಸದನದ ಮೊದಲ ಮಹಡಿಯ ಕೋಣೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದರು.

ಮರುದಿನ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಮಾತನಾಡಿದರು.

‘ಮಕ್ಕಳಿಗಲ್ಲ ಎಕ್ಸಾಮ್ ಪಪ್ಪಾ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ ಅವರು ಫೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಟ ಆಡ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ... ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಂದ್ರೆ ಆಗೊಲ್ಲಪ್ಪ... ಯಾರಾದರೂ ಜೊತೆಗಿಲ್ಲದೆ ಅವಳನ್ನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಇವರೂ ಸುಮ್ಮನಿರಲ್ಲ. ಹೇಗೂ ಮುಂದಿನ ವಾರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ ಗೊತ್ತಾಯ್ತಾ ಅಪ್ಪ...’

ಅವರು ಮರಳ ದಂಡೆಯ ಮರಳ ರಾಶಿಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಕೋಣೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದ ಒರಗು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು.

ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಿಡ್ರೆ ಹತ್ತಿಲಿಲ್ಲ. ಬಿಸಿಲಿನ ಕಾವಿಗೆ ನದಿಯ ನೀರು ಹಬೆಯಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಒಣ ಗರಿಕೆ ಹುಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಬೆಂಕಿಯೇಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಅವರು ಹಳೆಯ ನೆನಪುಗಳಿಗೆ ಜೀವ ನೀಡಿದರು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿಯೊಂದು ಹಾರಾಡುತ್ತಾ ಆಗಸದಲ್ಲಿ ಅಳುತ್ತಲಿತ್ತು.

ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಿಂದ ಮಹಮ್ಮದ್ ರಫಿ ಗಾನಾಲಾಪನೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಒಂದು ಸಿಗರೇಟು ಹಚ್ಚಿದರು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟಕ್ಕಾಗಿ ಓರಗೆಯವರು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಕಾಣದಿದ್ದಾಗ ಅವರೆಲ್ಲ ಅವರ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸೆಲ್ ಫೋನ್ ಅನಾಥವಾಗಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದೆ. ಬಚ್ಚಲು ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಅವರ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರಿವರು; ಇಲ್ಲಿ ಅವರಿಲ್ಲ. ಕೆಟ್ಟ ಯೋಚನೆಗಳು ಕೆಲವರನ್ನು ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡವು.

ಬಾವಿ, ಕೆರೆಕಟ್ಟೆ, ನದಿ ದಡ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ

ನೋಡಿದರೂ ಅವರಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಸುತ್ತಿ ವೃದ್ಧಸದನಕ್ಕೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸ್‌ನವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಮಗ, ಮಗಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಓಡಿ ಬಂದರು. ಮಕ್ಕಳ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದರು.

ವಿಚಾರಣೆ ಭರದಿಂದ ಸಾಗಿತು.

‘ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಮರೆವಿನ ಕಾಯಿಲೆ ಇದೆ’ - ಮಗ ಹೇಳಿದ.

‘ಸರಿ, ಇವತ್ತು ಅಪ್ಪನೊಂದಿಗೆ ಕೊನೆಯ ಸಲ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದಿರಿ...?’

‘ಎರಡು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ...’

‘ಅವತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಮಾತನಾಡಿದಿರಾ?’

‘ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಈಗ ಎಂಬತ್ತು ವರ್ಷ. ಈ ತನಕ ಅವರು ಮತ ಹಾಕುವುದು ನಿಲ್ಲಿಸಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಬೆಳ್ಳಂಬೆಳಗ್ಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಓಟು ಮಾಡಿಸಲು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಫೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿಸಿದಾಗ,

ಮತ ಹಾಕಲು ಊರಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು’.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ...

ಆಟೊವೊಂದು ವೃದ್ಧಸದನದ ಮುಂಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಅತ್ತ ನೋಡಿದರು.

ಕೋಲೂರುತ್ತಾ ಆಚೆ ಬದಿಯಿಂದ ಅಪ್ಪ ಆಟೊದಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದರು. ಎಲ್ಲರ ಚಿತ್ತ ಅತ್ತ ಸರಿಯಿತು. ಅವರು ನಸುನಗುತ್ತಾ ತನ್ನ ತೋರುಬೆರಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರುತ್ತಾ ಉಗುರಿನಿಂದ ಹರಿದ ಕಪ್ಪು ಶಾಯಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿಸುತ್ತಾ,

‘ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್‌ಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಅಪಾಯದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಹೇಗಾದರೂ ಓಟು ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಮತ ಚಲಾಯಿಸಿದೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಕೋಣೆಯತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದರು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in